

Vlaams
Parlement

vergadering **C163 – LEE21**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 25 maart 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over extra maatregelen na het INBO-rapport over verdwijnende poldergraslanden - 1052 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nood aan informatie met betrekking tot de noodzakelijke controle op stookolietanks - 1074 (2013-2014)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitblijven van een ministerieel subsidiebesluit ter ondersteuning van het afval- en materialenbeleid bij lokale besturen - 1095 (2013-2014)	7
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het aankoopbeleid in verband met gecertificeerd hout in Vlaanderen - 1098 (2013-2014)	8
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de klimaatdoelstellingen van de Europese Unie tegen 2030 - 1169 (2013-2014)	9

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over extra maatregelen na het INBO-rapport over verdwijnende poldergraslanden - 1052 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, volgens het recente technische INBO-rapport (Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek) van de veldcampagne in 2013 is het – en ik citeer – “opmerkelijk dat er een recente afname is van 44 hectare (88 voetbalvelden) van de oppervlakte historisch permanent grasland binnen de bezochte percelen van de veldcampagne. Luchtfoto’s tot mei 2012 en landbouwregistraties die de voorbije vijf jaar (2008-2012) onafgebroken en ontegensprekelijk grasland laten zien, bleken tijdens het veldwerk van juni 2013 omgezet naar een andere bestemming (akker en soms ook bebouwd).”

Bijkomend toonde een vergelijking van de actuele kaartlaag van de historisch permanente graslanden (HPG) met die van een voorgaande kartering van de periode 1997-2005 aan dat 208 hectare van een totale onderzochte oppervlakte van 2868 hectare sindsdien is verdwenen. Hoewel het INBO stelt dat het tot dit resultaat – zeg maar: schatting – komt op basis van een semikwantitatieve vergelijking van twee datasets, stelt het dat de “trendinschatting als een minimum te beschouwen is”.

Over die 44 hectare hebt u het in deze commissie in januari al gehad, in antwoord op een vraag van collega Vanlerberghe. Over die 208 andere hectare waar het INBO het over heeft, hebt u toen niet gesproken. U zei toen ook dat, na grondige kennisname van het studierapport, in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en het INBO over eventuele vervolgstappen kon worden beslist. Verder liet u noteren dat de bestaande instrumenten, zoals het verwervingsbeleid en de vergunningsplicht of het verbod op wijziging van HPG, onverminderd van toepassing blijven.

Het dossier komt en gaat in deze commissie. We moeten het in elk geval warm houden, minister. Daarom wil ik u een aantal vragen stellen, ook naar aanleiding van dat recente INBO-rapport. Gegeven de door het INBO beargumenteerde trend, tot welke vervolgstappen hebt u intussen beslist, samen met het ANB en het INBO, naast de geldende maatregelen? Wat is de huidige praktijk van uw administratie bij het vaststellen van inbreuken op de vergunningsplicht voor scheuren? Daar hebben we het in het verleden ook al over gehad. Wordt er steeds volgens dezelfde procedure opgetreden, of betreft de handhaving veeleer maatwerk?

Voor hoeveel van de 44 hectare tussen mei 2012 en juni 2013 verdwenen grasland is uw administratie daadwerkelijk opgetreden? Voor hoeveel van die 44 hectare werd het scheuren door herstelmaatregelen effectief ongedaan gemaakt? Zo er een gebrek aan handhaving van de bescherming en van het eventuele herstel na onwettig scheuren van grasland zou zijn, wat de cijfers en trend doen vermoeden, waar ziet u dan mogelijkheden tot bijsturing van het handhavingsbeleid?

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Ik wil in eerste instantie collega Vandaele feliciteren met zijn snelheid. Het is bewonderenswaardig hoe hij erin slaagt om over een rapport dat op donderdag gepubliceerd wordt op de website van het INBO, al op woensdag een vraag te stellen. *(Gelach)*

Het bewijst dat hij zijn dossiers volgt, wat hem enkel tot eer strekt.

De heer Vandaele verwees al naar de cijfers op pagina’s 33 tot 35. Het betreft 208 hectare, waarvan voor elke hectare voor de volle 100 procent bewezen kan worden dat het om

historisch permanent grasland gaat dat verdwenen is, zonder dat daar een verantwoorde uitleg voor is. Het probleem blijkt dus groter dan u alvast mij in januari had doen denken.

De vragen die collega Vandaele stelt over handhaving, zijn terecht. U had zelf al aangegeven dat daar een groot probleem zit en dat bij de rechterlijke macht de kaarten onvoldoende gehonoreerd worden als bewijsmateriaal. Als iets gescheurd is, zou je als het ware moeten kunnen bewijzen dat het er de dag voordien anders bij lag, wat niet zo eenvoudig is als dat soort kaarten niet aanvaard worden.

Ik heb een bijkomende vraag boven op de handhaving. Ik denk dat dit rapport bewijst – als het al één ding bewijst – dat het hoog tijd is dat er een strenge decretale regeling komt om die poldergraslanden nu voor eens en voor altijd te beschermen en de discussie te beslechten. Minister, welke evoluties acht u op dat vlak mogelijk?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, voor alle duidelijkheid wil ik om te beginnen stellen dat er nu al beschermingsmaatregelen zijn. Er is natuurlijk in de handhaving voorzien, maar daarnaast is er ook het beheer in onze erkende natuurreservaten alsook de beheersovereenkomsten met de landbouwers.

Tot vóór 2012 vond het vaststellen van inbreuken vooral plaats op basis van meldingen en in het kader van regulier toezicht. Wij hebben in 2012 instructies gegeven, in uitvoering van het goedgekeurde handhavingsplan 2012 van het ANB, waarin de handhaving van HPG een van de prioritaire acties is. Elk jaar legt men een aantal prioriteiten vast, en die zijn daarin opgenomen. Er is ook een methodiek uitgewerkt om het scheuren van die graslanden gemakkelijker aan het licht te brengen. Deze methodiek, die gebruikmaakt van een geografisch informatiesysteem (GIS), werd voor het eerst toegepast in 2013. Het was voordien niet mogelijk voor het ANB om exact na te gaan welke graslanden in de periode mei 2012 en juni 2013 werden gescheurd. Gelet op de methodiek waar ik daarnet naar verwees, is het vanaf dan wel mogelijk om de GIS-informatie te gebruiken.

Uiteraard wordt bij vaststelling op het terrein tijdens inspectieronden en op klacht van derden zeker onderzoek gevoerd. Het moet wel duidelijk zijn dat een gescheurd grasland niet altijd een inbreuk is: er zijn graslanden die via een stedenbouwkundige vergunning of een natuurvergunning van een gemeente of provincie gescheurd mogen worden. Ik kan ook meegeven dat het totaal aantal hectare HPG dat gescheurd is in West-Vlaanderen en waarvoor proces-verbaal werd opgemaakt, in 2012 8,5 hectare en in 2013 29,9 hectare bedroeg. Er zijn dus effectief processen-verbaal uitgeschreven.

De methodiek zal in 2014 verder worden toegepast en op projectmatige basis ook uitgebreid worden naar andere provincies, gelet op de prioriteit in het handhavingsplan. Zo kan de opsporing van het scheuren van graslanden nog effectiever en efficiënter verlopen.

Uit de verhoren die afgenomen worden, blijkt dat heel wat landbouwers onvoldoende op de hoogte zijn van wat kan en wat mag. Preventie is heel belangrijk via gerichte communicatie en informatie. Een denkpiste die op dit moment bij het ANB wordt onderzocht, is of er een mogelijkheid bestaat om de informatie nog meer te vergaren en te koppelen aan verschillende databanken en ook heel gericht te communiceren. Ik heb aan het ANB gevraagd om daar heel dringend werk van te maken. Het zou er dus op neerkomen dat we de gegevens die we nu hebben, koppelen aan het GIS-bestand, zodat we weten wie de eigenaar, gebruiker of pachter is en we heel gericht kunnen communiceren.

Mijnheer Vanlerberghe, uw vraag is terecht. Ik heb de vorige keer al gezegd dat het vastklikken van die bijzonder waardevolle HPG vasthangt aan de instandhoudingsdoelstelling (IHD), ook voor de kleine rietgans. De bedoeling is om met de laatste definitieve goedkeuring van de IHD nog deze legislatuur te landen en op dat moment ook die hectaren

bij de bijzonder waardevolle HPG vast te klikken. Die informatie wordt daar ook in meegenomen en zal daaraan gekoppeld worden. Dat moet op vrij korte termijn gebeuren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U wijst erop dat er in 2013 flink wat meer pv's zijn gemaakt, namelijk voor een oppervlakte van 29 hectare, tegenover 8,5 hectare in 2012. Ik weet niet of dat met het aantal pv's in relatie staat. Toch merk ik bij mensen op het terrein die pv's zouden moeten maken, een steeds weerkerende moedeloosheid. Soms mogen ze blijkbaar niet vanuit bepaalde kanten, soms zijn ze moedeloos omdat ze weten dat er uiteindelijk toch niets gebeurt met die pv's. Ik weet niet of daar stilaan een oplossing voor gevonden wordt.

U zegt dat de betrokkenen niet voldoende op de hoogte zijn van wat ze wel en niet mogen. Ik weet dat niet. Misschien is dat in een aantal uitzonderlijke gevallen wel zo, maar als men bij nacht en ontij graslanden scheurt, dan wijst dat er volgens mij meestal wel op dat men zeer goed beseft dat men iets aan het doen is wat men beter niet zou doen en eigenlijk niet mag doen. Die onwetendheid verbaast me.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Of de handhavers op het terrein moedeloos worden van de handhaving op zich dan wel van de gesprekken met collega Vandaele, is wellicht een open vraag die in de volgende legislatuur kan worden beantwoord. Wat de onwetendheid betreft, minister, moeten we er toch van uitgaan dat we dit stilaan niet langer als excuus kunnen aanvaarden. Ik denk dat er maatschappelijk hierover al dermate veel discussie is geweest, ook in de lokale pers en dergelijke, dat we anno 2014, met alle studies die nu gemaakt zijn en ik neem aan nog wat verwerkt moeten worden, dat stilaan op een efficiënte manier moeten kunnen meegeven, zonder bij elk perceel dat niet mag worden gescheurd, een bordje in de grond te moeten timmeren met de tekst: 'U zult niet scheuren.' Het moet stilaan echt wel de laatste keer zijn dat we aanvaarden dat dat excuus wordt gebruikt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nood aan informatie met betrekking tot de noodzakelijke controle op stookolietanks - 1074 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister, collega's, enkele jaren geleden werd in VLAREM II (het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) de controle op stookolietanks versoepeld. Bovengrondse particuliere stookolietanks moeten maar één keer meer gecontroleerd worden. Ondergrondse moeten wel nog regelmatig gecontroleerd worden, namelijk om de twee jaar of soms jaarlijks, naargelang de tank.

Minister, uit de praktijk blijkt dat mensen uit de communicatie van toen vooral onthouden hebben dat er geen controles meer nodig zijn. Velen laten hun ondergrondse tank niet meer keuren. Nochtans kun je bij een ondergrondse tank niet zien of die lekt. Het kan meer gevolgen hebben dan men denkt. Dit zet de poort open voor onzichtbare milieuvervuiling van het perceel, en mogelijk problemen bij verkoop van het huis later, wanneer blijkt dat er geen geldige keuring was. Ook de installaties van overheidsgebouwen blijken vaak niet in orde. Ik heb de vraag ook al gesteld aan minister Bourgeois.

Het is voor mij duidelijk dat er een probleem is met de communicatie. Misschien is een duidelijker communicatie over wat verplicht is, nodig. Dit zou kunnen via een

communicatiecampagne, maar ook door bijvoorbeeld de controleplicht te koppelen aan bijvoorbeeld de brandverzekering.

Minister, zal de betreffende wetgeving op korte termijn dezelfde blijven of komt er een wijziging? Erkent u dat er een probleem is op het vlak van kennis bij eigenaars? Hebt u ook dergelijke signalen ontvangen? Op welke manier wilt u de communicatie naar particulieren, overheden en betrokken actoren verbeteren zodat men goed weet wat moet en wat niet?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, de laatste wijziging aan die regelgeving dateert van 2008, in de vorige legislatuur dus. Dat besluit trad in werking op 1 maart 2009, ook nog in de vorige legislatuur. De frequenties waarmee controles van particuliere stookolietanks moeten worden uitgevoerd, zijn vastgelegd in titel II van het VLAREM, en ze zijn niet meer gewijzigd.

De Vlaamse Infolijn, de afdeling Milieuvergunningen en de bevoegde afdeling van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) krijgen hier inderdaad vragen over. In de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013 werden er 310 vragen via de Vlaamse Infolijn geregistreerd. In 2008 waren er dit slechts 85. Sinds 2008 stijgt het aantal vragen. Dat betekent dat de kennis er niet altijd is en dat men niet altijd weet wat en hoe. Er wordt wel vastgesteld dat er stelselmatig meer vragen aangaande de verplichting van stookolietanks worden gesteld door particulieren en notarissen in het kader van de verkoop van een woning. De afdeling Milieuvergunningen maakt de nodige informatie rond deze materie beschikbaar voor eigenaars van stookolietanks via de website en via de Vlaamse Infolijn. De Vlaamse Infolijn beschikt over een FAQ-systeem (frequently asked questions) om de nodige informatie te verschaffen. Het departement LNE maakt deze informatie ook bekend op bouwbeurzen enzovoort.

In november 2013 werd vanuit het departement LNE een informatiecampagne gelanceerd. De communicatie over de verplichtingen inzake de centrale verwarming staat in deze campagne centraal, maar er werd wel uitdrukkelijk gekozen om ook het aspect opslagtanks voor brandstoffen aan bod te laten komen. De campagnewebsite www.stookzuinig.be geeft ook heel gerichte informatie.

Er is dus al heel wat communicatie gebeurd. Stilaan wordt de regelgeving meer bekend. De vraag is hoe we nog meer kunnen doen. Folders en dergelijke worden ook via de lokale besturen en bibliotheken verspreid en worden veel gelezen. Op deze manier wordt de informatie op dit moment verspreid.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, ik dank u voor het overzicht van wat er al gebeurt. De lokale besturen kunnen inderdaad een belangrijke rol spelen. Ze bieden folders aan, maar zouden er bijvoorbeeld ook in hun gemeentelijk informatieblad aandacht aan kunnen besteden. Misschien kunt u deze suggestie overwegen? Misschien kan minister Bourgeois nog eens worden aangesproken over onze eigen overheidsgebouwen?

Ik wou gewoon het signaal geven om er op termijn aan te werken. Er loopt heel wat mis en er zijn een aantal 'cowboys' op het veld. Het is ook belangrijk om het vanuit milieuperspectief te bekijken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het uitblijven van een ministerieel subsidiebesluit ter ondersteuning van het afval- en materialenbeleid bij lokale besturen - 1095 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, minister, collega's, in het kader van het afval- en materialenbeleid kunnen lokale besturen subsidies aanvragen voor de plaatsing van ondergrondse inzamelsystemen, voorzieningen voor thuis- of wijkcompostering, diftar-systemen (differentiatie tarieven) voor ophaling van huishoudelijke en hiermee gelijkgestelde afvalstoffen enzovoort. De lijst staat op hun website. Het algemeen subsidiepercentage bedraagt 50 procent, maar is beperkt voor bepaalde items zoals compostvaten, ondergrondse inzamelsystemen enzovoort.

Als een gemeente of stad van de subsidie gebruik wenst te maken, moet ze een hele procedure volgen: opmaak van een ontwerp-dossier, een gunningsdossier, een eindafrekeningsdossier en tot slot rapportage. Dat neemt enige tijd in beslag.

Op de website van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) staat dat het voorgaand subsidiebesluit is geëindigd op 31 december 2013 en dat de laatste hand wordt gelegd aan een nieuw ministerieel besluit. Op de website staat letterlijk dat meer informatie zal volgen vanaf het voorjaar 2014.

De OVAM deelt ook mee aan de betrokken lokale besturen die interesse hebben om gebruik te maken van die subsidiëring, dat nieuwe ontwerp-dossiers niet kunnen worden behandeld omdat er nog steeds geen ministerieel besluit is. Het uitblijven van een tijdig genomen ministerieel besluit verhindert dat gemeentebesturen een beroep kunnen doen op ondersteuning vanuit de OVAM.

Minister, waarom is er geen tijdig nieuw ministerieel besluit dat aansluit op het vorige? Is dit geen vorm van nalatigheid? Hoeveel lokale besturen wachten momenteel op het ministerieel besluit? We hebben vernomen dat gemeenten of steden die een aanvraag doen, op een lijst komen te staan. Hoe lang is de wachtlijst van lokale besturen die een subsidie wensen aan te vragen, maar dit momenteel niet kunnen? Wanneer kunnen de lokale besturen ten vroegste een dossier indienen dat effectief zal worden behandeld?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, er is geen sprake van de nalatigheid waar u gewag van maakt. Het besluit is wel wat vertraagd doordat er een aantal bijkomende vragen zijn gesteld door de Inspectie van Financiën. Maar geen nood, dit is nog altijd het voorjaar, en dat komt wel goed. Het klopt niet als u zegt dat de continuïteit van het dossier in het gedrang zou komen. Dat is zeker niet waar. De continuïteit inzake de behandeling van subsidieaanvragen is nooit in het gedrang gekomen.

Op dit ogenblik is er slechts één ontwerp-dossier ingediend in 2014. De dossiers die werden ingediend voor 1 januari 2014 en waarvoor er onvoldoende budget was in 2013, worden op dit moment behandeld op basis van het vorige ministerieel besluit, wat natuurlijk logisch is. Dossiers die later werden ingediend, worden door de OVAM voorbereid in afwachting van het nieuwe ministerieel besluit, zodat de dossiers na goedkeuring van het nieuwe ministerieel besluit op korte termijn kunnen worden afgerond.

De lokale besturen zijn ervan op de hoogte dat de subsidieerbare investeringen in het nieuwe ministerieel besluit niet zullen wijzigen ten opzichte van 2013. Lokale besturen kunnen bijgevolg nieuwe dossiers indienen zoals voorheen, en dat doen ze ook. De goedkeuring van een nieuw ministerieel besluit wordt in de komende weken verwacht. De Raad van State heeft op 13 maart 2014 advies uitgebracht over het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot

wijziging van het subsidiebesluit, zodat dit op korte termijn voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het aankoopbeleid in verband met gecertificeerd hout in Vlaanderen - 1098 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, de samenwerkingsovereenkomst ‘Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling’, die we hier al meermaals hebben besproken en die gold van 2008 tot 2013, stimuleerde het implementeren van duurzame overheidsopdrachten in de werking van de gemeentelijke en provinciale diensten. Zo moesten gemeenten die de samenwerkingsovereenkomst ondertekenden, bijvoorbeeld in elk bestek voor de aankoop van hout en houtproducten standaardcriteria voor duurzaam geëxploiteerd hout opnemen. Negen op tien Vlaamse steden en gemeenten hadden de samenwerkingsovereenkomst afgesloten, waardoor ze zich engageerden tot het voorschrijven en aankopen van gecertificeerd duurzaam geëxploiteerd hout. Het is mede dankzij die samenwerkingsovereenkomst dat de marktvraag naar gecertificeerd hout op de Belgische markt is toegenomen.

Uit de enquête van Forest Stewardship Council (FSC) België in 2011 bleek dat er vooruitgang was geboekt tussen 2008 en 2011, maar tegelijkertijd bleek er een duidelijk hiaat te zitten tussen het engagement voor het gebruik van duurzaam geëxploiteerd hout en het daadwerkelijk voorschrijven in bestekken en het consequent en gecontroleerd toepassen. Vandaag houdt FSC België opnieuw een enquête om na te gaan hoe het is gesteld met het gebruik van FSC-gecertificeerde hout- en papierproducten bij lokale besturen.

De samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen is afgelopen en wordt niet meer voortgezet. De vraag is of daarmee de stimuli voor lokale besturen wegvallen. Ik bedoel niet de financiële stimuli, maar de stimuli om het aan te kopen.

Ook de Vlaamse overheid voert op haar niveau een beleid in het kader van het actieplan duurzame overheidsopdrachten. Hierbij streeft ze ernaar om tegen 2014 binnen haar overheidsdiensten uitsluitend hout uit duurzaam beheerde bossen aan te kopen. Bij de federale overheid is het gebruik van gecertificeerd hout reeds verplicht voor federale overheidsdiensten en hun instellingen via een omzendbrief uit 2005. Ook andere Europese lidstaten, waaronder Luxemburg en Denemarken, hebben reeds zo’n formeel aankoopbeleid aangenomen.

Minister, hoe ziet de Vlaamse overheid haar beleidsinspanningen op het vlak van het duurzaam aankopen van houtproducten, met het aflopen van de samenwerkingsovereenkomst die lokale besturen de stimuli gaven om gecertificeerd hout te kopen? Wil het wegvallen van de samenwerkingsovereenkomst zeggen dat de stimuli naar het lokale niveau op alle vlakken wegvallen? In welke mate is het moment aangebroken om een duurzaam aankoopbeleid van hout- en papierproducten structureel te bestendigen op het lokale en Vlaamse niveau? Zal het stimulerend kader rond het gebruik van duurzaam geëxploiteerd hout structureel worden ingebed? Overweegt u om het aankopen van duurzaam geëxploiteerd hout verplicht te maken voor lokale bestuursniveaus en Vlaamse overheidsdiensten zoals de federale overheid dit heeft gedaan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw De Vroe, wij ondersteunen de werking van het Steunpunt duurzame lokale overheidsopdrachten van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSJ). Het project ‘Lerend netwerk milieuverantwoord aankoopbeleid voor

lokale overheden' van de Bond Beter Leefmilieu (BBL) wordt ook gesubsidieerd. Voor hout wordt momenteel door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) specifiek ingezet op het ter beschikking stellen van criteriafiches en voorbeeldbestekken. Die worden in de eerste plaats uitgewerkt voor de entiteiten van de Vlaamse overheid, maar zullen via de werking van het steunpunt van de VVSG, waarnaar ik daarnet heb verwezen, ook actief worden gecommuniceerd aan de lokale besturen.

Het hiaat dat u aanhaalt op het vlak van het effectief voorschrijven in bestekken en het consequent en gecontroleerd toepassen van duurzaam geëxploiteerd hout, heeft vaak te maken met een gebrek aan juridische kennis en praktijkervaring op het terrein.

Het Vlaamse actieplan duurzame overheidsopdrachten vormt voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid het kader voor het duurzaam aankopen van hout- en papierproducten. Het actieplan behoort tot de bevoegdheid van de minister-president. De ambitie in dit plan voor de Vlaamse overheid is om tegen 2014 uitsluitend hout uit duurzaam beheerde bossen aan te kopen. Het hout dat aangekocht wordt voor toepassingen waarvoor er op de markt geen of onvoldoende hout uit duurzaam beheerde bossen beschikbaar is, wordt daarbij niet in rekening genomen.

Voor hout wordt, in samenwerking tussen het ANB, het Departement Bestuurszaken en het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR), de laatste hand gelegd aan een productfiche hout. De daarin opgenomen bestekbepalingen worden getest in een bestek voor een omvangrijk werk, namelijk het bouwen van loodsen in opdracht van het ANB. Na evaluatie wordt een definitieve productfiche opgemaakt door de DAR. Daarbij zal, overeenkomstig het Vlaams actieplan duurzame overheidsopdrachten, aan de entiteiten van de Vlaamse overheid een maximale inspanning worden gevraagd om de criteria voor duurzaam hout uit de productfiche in alle overheidsbestekken te integreren. Op die manier zal dat ook zijn vruchten afwerpen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de klimaatdoelstellingen van de Europese Unie tegen 2030 - 1169 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, op 20 en 21 maart bogen de Europese leiders zich onder andere over de klimaatvoorstellen van de Europese Commissie voor de periode 2020-2030. Het Europees Parlement vond die voorstellen onvoldoende ambitieus.

Minister, wat is het resultaat van de besprekingen binnen de Europese Raad met betrekking tot het routepad 2030? Kunt u wat toelichting geven bij de positie van de Vlaamse Regering daarin?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, op de Europese Raad is overeengekomen dat de Europese Unie ten laatste in het eerste kwartaal van 2015 haar klimaatdoelstellingen moet voorleggen aan de rest van de wereld. Daarmee komt de EU de internationale tijdslijn na die is afgesproken in Warschau.

Om dit na te komen, is de Europese Raad overeengekomen dat er ten laatste op de Europese Raad van oktober 2014 finaal een akkoord moet zijn over de Europese doelstellingen. Over het ambitieniveau van de reductiedoelstellingen is er overeengekomen dat het in lijn moet

liggen met de ambitieuze langetermijndoelstelling om de Europese broeikasgasemissies tegen 2050 terug te dringen met 80 tot 95 procent.

Er werd verder overeengekomen dat er bij de ontwikkeling van het klimaat- en energiepakket voor 2030 de nodige aandacht moet worden besteed aan het verbeteren van de kostenefficiëntie, het verzekeren van de energiebevoorradingszekerheid en betaalbare energieprijzen, en het voorzien in de nodige flexibiliteit voor lidstaten om hun doelstellingen te behalen. Ook moet er voldoende coherentie zijn tussen broeikasgasreducties, het gebruik van hernieuwbare energie en energie-efficiëntie.

Op Europees niveau moet er een ondersteunend kader worden uitgewerkt ter bevordering van hernieuwbare energie en ter vrijwaring van de internationale competitiviteit. Ten slotte werd erkend dat een hervormd Europees emissiehandelssysteem ook na 2020 een centrale rol moet blijven spelen.

Om een finaal akkoord tegen oktober 2014 mogelijk te maken, werden de Europese Commissie en de Europese Raad uitgenodigd om een aantal aspecten verder te onderzoeken en uit te werken. In de eerste plaats wordt er gevraagd meer duidelijkheid te scheppen over de verwachte impact van het pakket op individuele lidstaten en de mogelijke mechanismen om de inspanningen op een billijke manier te verdelen. De Europese Raad heeft ook gevraagd naar maatregelen om koolstoflekkage te voorkomen en investeringszekerheid te bieden, zodat de competitiviteit van de Europese energie-intensieve industrie verzekerd wordt.

Ten slotte werd de Europese Commissie uitgenodigd om de Energie-efficiëntierichtlijn te evalueren en ook voor de periode na 2020 een kader uit te werken ter bevordering van de energie-efficiëntie.

Op de Europese Raad van juni 2014 zullen de resultaten van dat verder onderzoek worden besproken, zodat men in oktober 2014 tot een finaal akkoord kan komen.

Binnen België is er een akkoord bereikt tussen de Vlaamse, de Waalse, de Brusselse Hoofdstedelijke en de Federale Regering over een gemeenschappelijke Belgische positie. Die positie werd door de verschillende Belgische vertegenwoordigers verdedigd op de voorbije Europese ministerraden, en dus ook op de Europese Raad van vorige week.

In de eerste plaats ondersteunt België het commissievoorstel voor een interne, Europese reductiedoelstelling van minstens 40 procent tegen 2030. Daarmee plaatsen we ons op het meest kostenefficiënt traject naar de Europese langetermijndoelstelling om de broeikasgasuitstoot tegen 2050 te reduceren met 80 tot 95 procent. Op die manier nemen we onze verantwoordelijkheid op en wordt vermeden dat het gros van de inspanningen wordt doorgeschoven naar de andere generaties.

Met een unilaterale doelstelling van 40 procent bevestigt de EU internationaal haar leidersrol. U weet dat we tijdens de klimaatop te Parijs in 2015 tot een nieuw globaal bindend klimaatakkoord moeten komen. Het betreft een ambitieus, maar noodzakelijk engagement dat aanzienlijke bijkomende inspanningen zal vragen van alle lidstaten en alle sectoren. Net daarom is het belangrijk dat die inspanningen op een zo kostenefficiënt mogelijke manier gebeuren en dat er een billijke verdeling is tussen de verschillende lidstaten. Ook moet de flexibiliteit binnen de EU – dus tussen de lidstaten – maximaal behouden blijven.

Inzake hernieuwbare energie steunt België een Europese doelstelling van minstens 27 procent tegen 2030. Naast een verminderde broeikasgasemissie leidt hernieuwbare energie immers tot een verminderde afhankelijkheid van de import. Het is twijfelachtig of de door de Europese Commissie voorgestelde instrumenten wel voldoende zijn om die doelstelling te halen. België is daarom vragende partij voor een robuuste en versterkte bestuursstructuur. Ook hier is kostenefficiëntie cruciaal.

Hernieuwbare energietechnologieën moeten daar ingezet worden waar ze het meest rendabel zijn. Steunmechanismen voor hernieuwbare energie en voor alle energietechnologieën

moeten regelmatig geactualiseerd worden en beperkt zijn in de tijd, en moeten voornamelijk focussen op innovatie en kostenefficiëntie. Anderzijds moet er ook meer aandacht gaan naar het uitfasen van milieuschadelijke subsidies.

Energie-efficiëntie zal een cruciale rol spelen in de transitie naar een koolstofarme economie. België pleit daarom voor een gepast ambitieniveau, dan wel een bindende doelstelling, zij het op sectoraal niveau. Op alle drie de domeinen – broeikasgasreductie, hernieuwbare energie en energie-efficiëntie – is België vragende partij voor een gecoördineerde, ondersteunende rol en maatregelen op het Europese niveau.

Samengevat zijn we dus voorstander van een ambitieus pakket dat ons verder op het pad houdt naar onze langetermijndoelstellingen. Met dit voorstel kunnen we binnen de Europese context in de aanloop naar de klimaatop in Parijs op internationaal niveau ook een betekenisvolle bijdrage leveren. Tegelijkertijd moeten we zorgen dat we als Europese Unie deze ambitieuze doelstellingen, die significante bijkomende inspanningen zullen vergen, op een zo kostenefficiënt en verstandig mogelijke manier halen.

Dit is besproken op de Europese Raad, maar ook op de verschillende andere thematische raden. Op de Raad Leefmilieu heb ik dat standpunt namens België verdedigd, waarna de Raad Leefmilieu een advies uitgebracht heeft aan de algemene Raad. Die heeft in die zin een standpunt ingenomen, maar nog bijkomende informatie gevraagd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat er dit najaar, in oktober, een Europees akkoord moet zijn. Laten we hopen dat de postelelectorale periode hier ons niet zal beletten om op dat niveau een zinvolle inbreng te hebben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■